

NR. 24. VERDELING MAATSCHAPSPRAKTIJK BIJ ONTBINDING

Bevoegdheid Scheidsgerecht berust op maatschapsovereenkomst en op reglement. Niet in strijd gehandeld met afspraak dat de praktijk gelijkelijk tussen partijen zou worden verdeeld.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(mr. C.J. van Zeben, voorzitter, dr. J.W. Merkelbach en mr. N.A. Neyzen, leden, met bijstand van mevrouw mr. M.E. Biezenaar, griffier)

26 oktober 1995

Bindend advies (94/32) in de zaak van:

A,
wonende te X,
eiser,
gemachtigde: mr. E.W.M. Meulemans,

tegen:

B,
wonende te Y,
gedaagde,
gemachtigde: mr. J.M.T. Coffeng.

1. De procesgang

1.1. Eiser heeft bij memorie van eis aan het Scheidsgerecht verzocht gedaagde te veroordelen tot betaling aan eiser van de somma van f 50.051,= te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf 1 augustus 1992 tot de dag der algehele voldoening en gedaagde te veroordelen in de kosten van deze procedure, daaronder begrepen de kosten van juridische bijstand.

1.2. Gedaagde heeft bij memorie van antwoord geconcludeerd eiser in zijn vorderingen niet-ontvankelijk te verklaren, althans hem die te ontzeggen, met veroordeling van eiser in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de raadsman van gedaagde.

1.3. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 21 september 1995, waarbij tegenwoordig waren eiser en zijn gemachtigde en gedaagde, eveneens bijgestaan door zijn gemachtigde.

Eiser heeft het woord gevoerd overeenkomstig overgelegde pleitnotities en daarbij zijn geldvordering vermeerderd tot een bedrag van f 53.264,50.

Ook gedaagde heeft zijn zaak bepleit en pleitnotities overgelegd.

2. Samenvatting van het geschil

2.1. B is sinds 1 augustus 1979 als vaatchirurg toegelaten tot het toenmalige C, thans het D ziekenhuis te X. Per 1 juli 1985 is ook A toegelaten als vaatchirurg; B en A zijn per laatstgenoemde datum een maatschap aangegaan. Bij brief van 13 december 1989 heeft B aan A de maatschap opgezegd per 1 juli 1990. Bij deze brief heeft B een bijlage gevoegd houdende een regeling van de ontvlechting van de maatschap, met een voorstel voor de verdeling van de faciliteiten van het ziekenhuis vanaf 1 juli 1990. Dit voorstel hield in een voortzetting van de bestaande verdeling.

A heeft geprotesteerd tegen de opzegging van de maatschap, waarna partijen op 8 juni 1990 overeenstemming hebben bereikt over beëindiging van de maatschap middels ontbinding per 1 juli 1990.

Bij schrijven van 28 juni 1990 heeft A een tegenvoorstel gedaan over de verdeling van de faciliteiten.

Partijen zijn het over de verdeling van de faciliteiten niet eens geworden. De vóór de ontbinding van de maatschap bestaande verdeling bleef intussen gehandhaafd.

Bij brief van 11 januari 1991 heeft A de bemiddeling van de directie ingeroepen. De directie heeft bij schrijven van 25 februari 1991 een voorstel gedaan, waarmee beide partijen zich op 21 maart 1991 akkoord hadden verklaard. Het schema van de directie is per 1 september 1990 in werking getreden.

A heeft in de periode van 1 juli 1990 tot 1 september 1991 naar schatting f 106.453,= minder omgezet dan B.

2.2. A stelt dat de maatschapspraktijk niet op de juiste wijze is verdeeld en dat hem geen gelijk aandeel in de praktijk is toebedeeld. Hij stelt dat B door gedurende de periode 1 juli 1990 tot 1 september 1991 de werkverdeling te continueren zoals eerder tussen partijen in maatschapsverband was overeengekomen, gehandeld heeft in strijd met de maatschapsovereenkomst en/of de tussen partijen in het kader van de ontbinding van de maatschap in acht te nemen redelijkheid en billijkheid, althans jegens A onrechtmatig heeft gehandeld.

A heeft zich tot het uiterste ingespannen om B te overtuigen van de redelijkheid van zijn voorstel over verdeling van de faciliteiten; B heeft aan een eerlijke verdeling niet meegewerkt.

Voorts stelt A dat B na 1 september 1991 werkzaamheden in Y en Z heeft voortgezet en patiënten die daar niet konden worden behandeld in X heeft behandeld. B heeft zich zodoende een gedeelte van de maatschapspraktijk toegeëigend zonder A daarvoor geldelijk te compenseren, in strijd met de daaromtrent gemaakte afspraken.

A heeft als gevolg van één en ander schade geleden die daaruit bestaat dat hij minder heeft omgezet dan B. A raamt de schade op de helft van het verschil in omzet.

2.3. B stelt dat hij aan A in december 1990 een redelijk voorstel voor de verdeling van de faciliteiten heeft gedaan, waarop A niet heeft gereageerd. Bovendien heeft hij in november 1990 voorgesteld om in overleg met onder andere het secretariaat de verdeling van de faciliteiten vast te stellen, waarop A niet is ingegaan. Nadat het voorstel van de directie was geaccordeerd is op wens van het secretariaat het invoeren van dit schema uitgesteld tot 1 september 1991. A heeft hierin berust. Gezien deze omstandigheden treft B geen verwijt dat de bestaande verdeling na beëindiging van de maatschap is voortgezet.

Juist is dat B meer eenheden behandelpolikliniek beschikbaar heeft gehad dan A, doch A is daarvoor gecompenseerd met extra OK-tijd.

De activiteiten van B in Y en Z behoorden niet tot de maatschapspraktijk en behoeften niet in de verdeling te worden betrokken.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in deze procedure bij wege van bindend advies uitspraak te doen, vloeit voort uit artikel 9 van de maatschapsovereenkomst en uit het reglement van het Scheidsgerecht.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat de maatschapspraktijk bij ontbinding gelijkelijk tussen partijen moet worden verdeeld.

Uit de stukken en de toelichting ter zitting is komen vast te staan dat van 1 juli 1989 tot 1 september 1991 de verdeling van faciliteiten van vóór de ontbinding van de maatschap is gehandhaafd en dat B in de genoemde periode meer uren per week dan A de beschikking heeft gehad over met name de behandelpolikliniek. In zoverre is de stelling van A dat de faciliteiten van 1 juli 1990 tot 1 september 1991 niet gelijkelijk tussen partijen verdeeld zijn geweest, juist.

4.2. De vraag is of B hierdoor in strijd met de afspraak dat de maatschapspraktijk gelijkelijk tussen partijen zou worden verdeeld, heeft gehandeld.

B heeft in december 1990, bij de brief waarin hij A de maatschap opzegde, een verdeling van de faciliteiten voorgesteld, welke inhield een zelfde verdeling als in de periode daaraan voorafgaand. A heeft eerst enkele dagen vóór de beëindiging van de maatschap op 1 juli 1990 een tegenvoorstel over een verdeling van de faciliteiten gedaan. A heeft aangevoerd dat hij het met de opzegging en de redenen die B daarvoor aanvoerde niet eens was en daarover met B heeft willen discussiëren. B reageerde echter niet.

Naar het oordeel van het Scheidsgerecht had A met het doen van een tegenvoorstel niet behoeven te wachten op de afloop van de discussie over het al dan niet beëindigen van de maatschap, hetzij door opzegging hetzij door ontbinding; verdeling van de faciliteiten in het geval van beëindiging had zeker tegelijkertijd door A aan de orde kunnen worden gesteld.

A kan redelijkerwijs niet verwachten dat een op 28 juni 1990 ingediend tegenvoorstel leidt tot een wijziging van de verdeling per 1 juli 1990. Het valt B niet te verwijten dat over een nieuwe verdeling nog geen overeenstemming was bereikt en de bestaande verdeling per 1 juli 1990 is voortgezet.

Van het feit dat de totstandkoming van de gelijke verdeling daarna nog ruim een jaar op zich heeft laten wachten, valt B ook geen verwijt te maken. A heeft eerst in januari 1991 de directie om bemiddeling verzocht en nadien geaccepteerd dat het door partijen in maart 1991 geaccordeerde voorstel van de directie eerst in september 1991 is ingevoerd. Het had op de weg van A gelegen eerder de bemiddeling van de directie in te roepen en te bewerkstelligen, zonodig middels het opnieuw inroepen van de bemiddeling door de directie, dat de nieuwe verdeling op korte termijn werd uitgevoerd; niet blijkt dat B heeft tegengewerkt.

Het Scheidsgerecht is derhalve van oordeel dat B niet in strijd met de tussen partijen gemaakte afspraken heeft gehandeld en voorts dat van B niet gezegd kan worden dat hij in strijd met de in acht te nemen eisen van redelijkheid en billijkheid heeft gehandeld of onrechtmatig heeft gehandeld jegens A.

Met betrekking tot de verdeling van de activiteiten in ziekenhuizen buiten het D Ziekenhuis, heeft A de afspraken waarop hij zich beroept niet nader geconcretiseerd in het licht van het verweer van B dat deze activiteiten niet tot de maatschapspraktijk behoorden. Nu A zijn stellingen niet heeft toegelicht, kunnen deze de vordering niet dragen. Voor zover de vordering op deze stellingen berust kan hij ook hierom niet slagen.

Op grond van het bovenstaande zal het Scheidsgerecht de vordering van A afwijzen en hem als verliezende partij in de kosten van het Scheidsgerecht en in de kosten van rechtsbijstand van B veroordelen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst hierbij het navolgende bindend advies:

5.1. De vordering van eiser wordt afgewezen.

5.2. De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op f 4.000,= zijn voor rekening van eiser.

5.3. Eiser wordt veroordeeld in de kosten van gedaagde tot een bedrag van f 1.820,=.